

Det drejer sig i Virkeligheden for mange Mennesker om en meget følelig Afgift, der allerede i sig selv er urimelig høj, men som nu vil blive ekstraordinær følelig. Jeg skal nævne et Eksempel derpaa. Der ligger en Mils Vej fra Rønne et lille Fiskerleje, Arnager, som har et Stykke af de bornholmske Udmarker i Arvefæste, et Stykke ret værdiløst Jord, bevokset med daarlig Lyng og med Alunderlag. Der svares af dette Areal, som har en Skyldsætning af rigeligt 2 Skæpper Hartkorn, $7\frac{1}{4}$ Td. Havre. Den højeste Kapitelstakst, der nogen Sinde har været fastsat i hvert Fald i de sidste 20 Aar, førte til en Afgift til Staten af ca. 64 Kr. Hvis man nu vil regne med en Kapitelstakst af 18 Kr., vil dette lille Fiskerleje af et Stykke Jord, som i Virkeligheden er ret værdiløst, og som slet ingen Indtægt giver Fiskerlejet, komme til at svare over 130 Kr. i Afgift til Staten. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) var saa elskværdig at give os Anvisning paa, hvorledes man let kunde komme over dette uheldige Forhold med de høje Kapitelstakster, nemlig ved at de, der skal svare Arvefæsteafgift eller i det hele taget Afgift efter Kapitelstakst, kunde sælge Korn; saa vilde de oven i Købet, faa mere for dette Korn, end de vilde komme til at svare for en tilsvarende Mængde efter Kapitelstakst, idet de jo nu kunde sælge til de ekstraordinære Priser, medens Kapitelstaksten fastsættes for hele Aaret; og af hele Aaret havde kun de resterende Maaneder af indeværende Aar høje Kornpriser. Deraf vilde Følgen blive, at vi fik en Kapitelstakst, der var lavere, end Sædpriserne er i Øjeblikket. Men det beror jo paa en Misforstaaelse. For det første har de paa-gældende Arvefæstere ikke Korn at sælge. Jeg tør paastaa, at for de 99 pCts Vedkommende er Forholdet det, at de skal købe meget mere Sæd, end de selv avler. De har overhovedet ikke en eneste Tønde Havre at sælge, end mindre Byg og Rug. Men dernæst fastsættes Kapitelstaksten ikke for hele Aaret. Den fastsættes for de $4\frac{1}{2}$ Maaned, der ligger forud for 15. Januar. Kapitelstaksten for 1914 vil altsaa blive fastsat efter de høje Kornpriser, vi har nu og i de resterende Maaneder af 1914 og i første Halvdel af Januar 1915. Det ærede Medlems Anvisning kan altsaa ikke bruges hverken i den ene eller den anden Henseende, Forudsætningerne er aldeles ikke til Stede. Jeg henstiller derfor til den højttærede Finansminister at overveje,

om der ikke er Mulighed for, at den Statskassen tilkommende Arvefæsteafgift bliver beregnet efter normal Ydelse. Jeg indser meget vel, at det kan være Vanskeligheder at skulle ændre Kapitelstaksten, men naar Uretfærdigheden bliver alt for aabenbar og trykkende for dem, den rammer, forekommer det mig, at Staten ikke maa undslaa sig for at træde hjælpende til.

De høje Kornpriser er ogsaa paa anden Maade ved at blive yderst generende her i Landet, de er til stor Skade for den Del af Befolkningen, som har mindst at staa imod med i økonomisk Henseende. Jeg tænker her navnlig paa de høje Priser paa Brødkornet. Efter den Løjlighed, jeg har haft til at gøre mig nærmere bekendt med Forholdet hjemme, hvor jeg bor, skønner jeg, at der er gjort alt for lidt for at sikre Landet mod at komme til at mangle Brødkorn, og hvis man endnu i nogen Tid undlader at træffe virksomme Foranstaltninger derimod, vil det blive for sent, saa vil man ikke kunne oprette det forsømte. Det er vist en almindelig udbredt Opfattelse, at vi magelig kan forsyne os selv med Brødkorn her i Landet, men det er desværre ikke Tilfældet. Vi høster ikke tilnærmelsesvis, hvad vi skal bruge af Rug og Hvede. Der indføres hvert Aar meget betydelige Mængder af begge Kornsorter, og da vi nu i lang Tid har haft en langt mindre Import end sædvanlig, ligger det nær at antage, at man har tæret meget stærkt paa Beholdningerne af vor egen Avl. I 1913 blev der her i Landet høstet 4,214,000 Tdr. Rug og 1,695,000 Tdr. Hvede. Den samlede Høst af Rug og Hvede udgjorde altsaa ca. 5,900,000 Tdr. eller op imod 6 Millioner Tønder. Samtidig indførtes der imidlertid meget betydelige Mængder. Jeg skal nævne Tallene for 1912; jeg har ikke de tilsvarende for 1913, men det gør i og for sig ikke noget til Sagen, thi Høst-udbyttet her i Landet i de to Aar var ikke væsentlig forskelligt. I 1912 indførte vi 1,798,734 Tdr. Rug, medens der kun udførtes 2,056 Tdr.; der blev altsaa Netto indført 1,796,678 Tdr. Desuden indførtes af Rugmel 161,271 Tdr., og der udførtes kun 42,698 Tdr., saaledes at Overskudsindførselen blev 118,573 Tdr. Lægges hertil Netto-Rugindførselen, faar vi i alt for 1912 en Indførsel af Rug og Rugmel paa 1,915,251, altsaa ca. 2 Millioner Tønder. Af Hvede og Hvedemel indførtes samme Aar Netto 1,286,404 Tdr., saaledes at der i alt af Rug og Hvede i 1912 indførtes 3,201,655 Tdr. Naar hertil lægges de ca. 5,900,000 Tdr., som Landet selv avlede, bliver det